

Problemes per plagues i malalties de la vegetació urbana

Llistat de les **queixes ciutadanes més habituals**, relacionades amb plagues i malalties de la vegetació urbana:

- **Quadres al·lèrgics en persones i animals domèstics.** La presència d'algunes erugues defoliadores i àcars pot desencadenar reaccions al·lèrgiques.
- **Reaccions d'alarma i preocupació social front algunes plagues.** La descoberta social d'una plaga pot motivar, segons sigui el seu aspecte, color o altres trets de caire psicosocial, reaccions d'alarma, encara que el patògen en qüestió sigui totalment inòcua per a persones i animals domèstics.
- **Alteracions i danys a superfícies, mobiliari, vehicles,... per exsudats.** La proliferació de pugons, bacteris,... provoca l'aparició de melasses i exsudats.
- **Danys a persones, animals o béns, per caiguda de part o de la totalitat d'un arbre.** Els insectes perforadors fan multitud de galeries a l'interior de l'arbre i, conjuntament amb l'acció dels fongs de podridura, alteren la seva estructura i estabilitat.
- **Reaccions o molèsties per toxicitat dels productes químics emprats en els tractaments fitosanitaris.** L'elecció del tractament fitosanitari i/o la seva forma d'aplicació, sovint no són les més adients (ni per a la vegetació afectada, ni per a l'entorn social i natural).
- **Descontent i conflictes derivats per manca d'informació ciutadana** sobre les malures i els tractaments fitosanitaris a realitzar. Per poder col·laborar, els veïns han d'estar informats adequadament.
- **Descontent per la decadència o mort d'algun arbre o grup d'arbres exemplars i/o significatius per a la població.** Els patògens aprofiten qualsevol indicatiu de debilitament de la vegetació per a desenvolupar-se, accelerant els processos de degradació.

Aquesta relació ens dona a entendre que les plagues i malalties de la vegetació tenen, més enllà del seu significat estrictament biològic i ecològic, una àmplia repercussió social reflectida en multitud d'aspectes: sanitaris, de seguretat, patrimonials, estètics i paisatgístics,...

Problemes per plagues i malalties de la vegetació urbana

Donada la seva importància, l'Administració (estatal i catalana), està preparant per a un futur proper unes normatives sobre la correcta aplicació dels tractaments fitosanitaris.

Són lògicament desitjables les mesures de prevenció i control que actuen de forma localitzada, específica i efectiva contra el patògen, però amb el màxim respecte per l'entorn.

Actualment, hi ha dues línies d'actuació divergents:

- La lluita química convencional. Aquesta línia utilitza els productes fitosanitaris habituals de mercat i, moltes vegades, aplica substàncies químiques d'ampli espectre, toxicitat elevada i persistència en el medi. Tanmateix, si s'usen correctament els productes adequats, té una alta efectivitat.
- La lluita ecològica. Aquesta línia defuig la utilització de productes fitosanitaris de síntesi química i intenta donar respostes efectives amb tècniques biològiques, respectuoses amb el medi. La lluita ecològica està desenvolupant-se i obtenint bons resultats en l'àmbit agrícola, especialment, en el tractament de monocultius. Aquestes tècniques, però, són de difícil aplicació en espais dispersos i quan hi ha una gran diversitat d'espècies i situacions, com és el cas dels espais verds urbans.

Més recentment, però, s'articula una tercera via d'actuació: **la lluita integrada**.

El control integrat de plagues i malalties de la vegetació;

- té en compte l'hàbitat i les dinàmiques de les diverses espècies a regular,
- escull i utilitza les tècniques i mètodes més adients a cada situació concreta, reforçant i fent compatible la seva interacció,
- ocasiona la mínima pertorbació al medi i
- aconsegueix mantenir uns nivells patològics no significatius.

Així, doncs, aquesta nova línia **de lluita integrada**,

- conjuga equilibradament les millors aportacions de les altres dues,
- incorpora els nous avanços científics i tecnològics (control biològic per depredadors naturals, insecticides biològics, feromones, inhibidors, trampes de captura, millora genètica, ...),
- i recupera les pràctiques culturals.

Un correcte control i una adequada gestió fitosanitària des d'aquesta perspectiva requereix, però, un seguiment sistemàtic i un ampli coneixement de les plagues i malalties i de les diverses tècniques i possibilitats de tractament.